VERSLAG LAND- EN TUINBOUWRAAD

DATUM VERGADERING	19 maart 2026
PLAATS	Tuinzaal administratief centrum
VERSLAGGEVER	Ellen Algoet
BEVOEGD SCHEPEN	Bart Dochy
BIJLAGEN	Artikel drinkwater uit De Standaard 20260304 opiniestuk triazool ventilus 2

AANWEZIG	Peter D'Hooghe, Rik Bogaert, Martin Bostoen, Luc Breyne, Kris Desimpel, Pierre Maes, Stefaan Packet, Marc Vandamme, Katrien Verbrugghe, Karen Vroman, Stefaan Vervaeke, Andy Vandoorne, Piet Vandermersch, Greta Vandeputte, Bart Dochy, Ellen Algoet
VERONTSCHULDIGD	Ann Ghekiere, Gilles Knockaert
AFWEZIG	Francis Sioen, Mathis Desplenter, Hanne D'hondt, Ann Vandeplassche

1. Overlopen verslag 23 oktober 2025.

Aanvulling op variapunt 6 ikv vogelrichtlijn / natuurgebied.
Ledegem ligt niet in het vogelrichtgebied. Periode van snoeien speel hier geen rol, geen effect.
Ook is er geen afzonderlijk, gemeentelijk reglement voor.
Snoeien van bomen is niet meldings- of vergunningsplichtig, vellen van bomen wel.
Bos is een ongedefinieerd begrip, bosseltje kan onder bosdecreet vallen.

2. Vul en spoelplaatsen

Triazolen en hun afbraakproducten (ontstaan zowel door gewasbeschermingsmiddelen als door bepaalde geneesmiddelen) worden aangetroffen in oppervlakte- en afvalwater. De aanwezigheid is politiek gevoelig en leidt tot debat over normen en maatregelen.

Normering en interpretatie
Historisch is 0,1 µg/l de wettelijke norm destijds het laagste detecteerbare niveau, niet gezondheidgerelateerd.
In het Europees gezondheidskader is 138 µg/l als gezondheidsgerelateerde grenswaarde vastgelegd.
Na studie stelde VITO de norm van 4,5 µg/l voor, rekening houdend met cocktail-effecten zodat de cumulatieve concentratie niet boven 138 µg/l uitkomt.
De minister verhoogde de lokale norm tijdelijk/aanpak van 0,1 naar 1 µg/l om onder de VITO-grens te blijven.

Op korte termijn wordt geen acuut gezondheidsprobleem gezien. Op lange termijn moet je voorzichtig zijn met de aanwezigheid van zo'n residuen. Deze residuen kunnen bijdragen aan resistentieontwikkeling bij schimmels (relevant voor zowel landbouw als menselijke gezondheidszorg).
Bepaalde geneesmiddelen kunnen extra bijdragen aan triazool-afbraakproducten in het rioolwater.
Rioolwaterzuiveringsinstallaties concentreren vaak afbraakproducten; in het bekken van de Blankaart (waar o.a. 9 voedingsbedrijven, een ziekenhuis en een rioolwaterzuivering aanwezig zijn) werden concentraties rond 0,9 µg/l gemeten — daarmee boven de norm.
Lokale meetpunten vermeld: Zillebeke, Dikkebus en De Gavers. Regio's zonder zorginstellingen en zonder waterzuiveringsinstallatie scoren doorgaans rond de wettelijke norm.
Voor producten die gekoppeld kunnen worden aan gewasbescherming is de norm 0,1 µg/l. Voor afbraakproducten van puur geneesmiddelen ligt de wettelijke norm hoger.

Verspreid spuiten op akkers geeft doorgaans minder acute lokale impact dan direct morsen in waterlopen of onjuist spoelen/lekkages.

Inzetten op de mogelijkheid om vul en spoelplaatsen goed aan te pakken. En de mogelijkheid bieden om een sproeier af te spoelen zodat het gebruikte water juist afgevoerd wordt i.p.v. verbod op gebruik van sproeistoffen.
Provincie onderzoekt de haalbaarheid van een vul- en spoelplaats in de kleine Izegemsestraat.
Publiek-private mogelijkheden: Inagro werkt aan modellen die zowel particuliere als openbare oplossingen kunnen bieden. Particulieren zijn momenteel vrijgesteld van vergunningen; dit wordt verder bekeken.
Dossier ligt veel gevoeliger dan stikstofverhaal gezien de chemische geur van gewasbeschermingsmiddelen.
Producten geraken niet meer erkend, of duurt meer dan 5 jaar.

Bij moderne machines is ligt het spoelverbruik tussen de 40 à 80 liter.
Als je met een hoge druk de machine 30min wil afspuiten verbruikt dit zo'n 500 liter.
Voor het vullen van een sproeimachine telt geen oppompverbod. Op dit moment geen beperking waar water te trekken.

Voorstel vanuit de LTR een demomoment laten doorgaan zodat kan gewezen worden wat van belang is bij spoelen en correct gebruik van het product. Sensibilisering en meer inzetten om mensen te motiveren tot wijziging in gebruik. Coproductie kan een mogelijkheid zijn.

3. Bufferbekken Kleine Izegemsestraat

Toelichting door de burgemeester.

Bufferbekken komt in laagste stuk dichtbij de beek met een ophoging / berm ter beveiliging.
Mogelijks kan hier ook een vul en spoelplek komen.
Dit dossier is lopende bij de Provincie.

4. Doornappel en knolcyperus

Doornappel
Een giftige en woekerende plant, zaden zitten ook in fauna mengels verwerkt.
Deze komt voornamelijk voor bij de aardappelvelden. De goeie producten zijn uit de markt gehaald.
Linoron/monolinuron/Bentazon onderdrukking van de doornappel.

Waar naartoe met doornappel?
Niet in de tuinafvalcontainer, composthoop of tuinbak. Vanaf 2026 ook niet bij GFT.
Mirom zamelt in en mag verbranden in hun installatie voor hun regio.

Kleine hoeveelheden
REST
Grotere hoeveelheden
< 5 m3 in de speciale containers op de recyclageparken van Oostrozebeke en Ingelmunster
>10 m3 (landbouwers) rechtstreeks aanlevering bij Mirom Roeselare.
Enkel na afspraak via het onthaal: 051 26 03 50 of info@mirom.be

Of zie https://www.ivio.be/doornappel

Communicatie naar de inwoners volgt in de infogids Ledegem mei – editie

Knolcyperus
Deze komt nog niet voor in Ledegem.

5. Evaluatie landbouwfolie

De gemeente organiseerde de inzameling van landbouwfolie op woensdag 3 december 2025 i.s.m. met de lokale afvalverwerker GG Recup (Zuidhoekstraat 1a te Sint-Eloois-Winkel).

De gemeente stond in voor de organisatie en de overslagkost. Enkel de pure verwerkingskost, op basis van het werkelijk gewicht bepaald via een weegbrug, werd doorgerekend aan de landbouwer.
Voor de toegelaten folie werd een prijs bedwongen van 120 euro per ton excl. BTW. Het tarief voor de aangeboden folie die niet aan de voorwaarden voldeed was 400 euro per ton excl. BTW.

13 landbouwers in de gemeente maakten gebruik van deze inzameling, goed voor 6780 kg.

Positieve evaluatie van de inzameling.
Voorstel om de volgende inzameling te laten doorgaan in maart/april 2027. Hiervoor zal nog een overleg ingepland worden met GG Recup en volgt een brief ter kennisgeving.

6. 5% Reductie ammoniakuistoot rundveebedrijven

Iedere rundveehouder die op 23 februari 2024 vergund was, neemt uiterlijk tegen 31 december 2025 een tussentijdse reductie van 5% ten opzichte van de huidige vergunde situatie.

De tussentijdse reductie voor rundveehouderijen kan worden gerealiseerd door de volgende ingrepen in de vergunning op te nemen:

- een of meer ammoniakemissiereducerende maatregel(en)
- een vermindering van het aantal dierplaatsen
- een combinatie van beide.

De rundveehouder kan de realisatie van de tussentijdse reductie in het Omgevingsloket melden via het projecttype “Melding: Tussentijdse reductie voor rundveehouderijen en mestverwerkingsinstallaties”. Dit meldingsformulier blijft beschikbaar tot de deadline voor het indienen van de Mestbankaangifte.

De exploitant neemt de maatregel of maatregelen ook op in de Mestbankaangifte.

Sommige rundveehouderijen hebben de tussentijdse reductie van 5% al geheel of gedeeltelijk gerealiseerd als de exploitant sinds 1 januari 2015 een ingreep voor rundvee in de vergunning heeft opgenomen.

In Ledegem werden er ondertussen al 11 dossiers ingediend.

7. Varia

1. Campagne Airkoe geeft vee schaduw én Vlaanderen meer natuur
   Met deze campagne bieden de Regionale Landschappen en Vlaanderen de mogelijkheid voor de gratis aanplant van streekeigen schaduwbomen in graasweides van landbouwers.
   www.airkoe.vlaanderen

2. Baggeren grachten

   De afspraken werden niet nagekomen, Rennevoorstraat verstopt.
   Sinds begin 2026 is er een overdracht naar Riopact.
   Zal verder opgevolgd worden.

3. Trage wegen
   Trage Wegen vzw begeleidde de gemeente Ledegem bij het inventariseren van alle buurtwegen en trage wegen in de gemeente. Deze inventaris is opgeladen in het tragewegenregister en voor iedereen raadpleegbaar. Zie https://www.tragewegen.be/trage-wegen-kaart#trage-wegen-in-je-buurt

4. Oproep vanuit Toerisme Leiestreek

   Projectoproep Plattelandsubisidies

   Heb je een idee waarmee je de lokale landbouw, het landschap of de biodiversiteit in Zuid-West-Vlaanderen een duwtje in de rug zou kunnen geven? De Provincie wil met gerichte financiering van projecten het platteland in Zuid-West-Vlaanderen versterken en duurzaam ontwikkelen. De Plattelandsstrategie Zuid-West-Vlaanderen voorziet in een startbudget waarmee een innovatief idee kan uitgerold worden.

   In 2024-2025 konden al 11 projecten samen op bijna 360.000 euro steun rekenen. Voorbeelden zijn:

   - Een kunstbiënnale langs trage wegen in Sint-Denijs
   - Een speelzone op wijndomein Beerbosch in Sint-Denijs
   - Overnachten in Finse kota's bij een fruitboomkweker in Desselgem
   - Winterverblijven en aanpassing verlichting voor vleermuizen
   - Opsporen, opkweken en aanplanten van oude fruitrassen
   - Een hoevecamping in Tiegem
   - Een multifunctionele bergruimte in de Tuin van Adem en Eten in Sint-Denijs

   Het subsidiereglement werd iets aangepast. De regio die in aanmerking komt is uitgebreid naar Zuid-West-Vlaanderen behalve Kortrijk en Wervik. En ook personeelskosten voor nieuwe activiteiten kunnen nu worden gesubsidieerd.

   Komt er meteen een projectidee bij je op? Aarzel niet en contacteer ons, projecten die bottom-up ontstaan vinden wij super. We kijken samen of en hoe je het kan realiseren. Je staat er immers niet alleen voor, we bieden je persoonlijke hulp op maat aan: er staat een coördinator voor jou klaar om jouw projectidee extra inzichten te geven en jou te begeleiden bij de indiening ervan.

   Meer informatie over de projectoproep vind je via www.west-vlaanderen.be/plattelandsbeleid.

5. Boerencafé 25 juni 2026 om 18u30 in het Capellehof te Ledegem.

   Een Café georganiseerd voor en door de boeren!
   Met dit initiatief willen ze landbouwers, inwoners en lokale partners samenbrengen in een gezellige setting om ervaringen uit te wisselen en de onderlinge verbondenheid binnen deze gemeenschap versterken.

6. Volgende vergadering: donderdag 5 november 2026 om 20u in de raadzaal van het administratief centrum.

Bijlage uit De Standaard

Veilig drinkwater raakt aan kraan, bodem en longen

Om de toevoer van drinkwater in West-Vlaanderen te verzekeren, werden de normwaarden voor bepaalde antischimmelmiddelen verruimd. Dat is echter niet zonder risico's.

Van al het drinkwater in Vlaanderen blijkt het water in de regio van Diksmuide en Ieper het meest vervuild met triazolen, een verzamelnaam voor bepaalde antischimmelmiddelen die veel gebruikt worden in onder meer de landbouw en de gezondheidszorg. Een jaar geleden verhoogde Vlaams minister van Omgeving en Landbouw Jo Brouns (CD&V) de toegestane grens voor triazolen in het water met een factor 10 voor vier Watergroepcentrales in West-Vlaanderen. In het huidige ontwerp van het 'drinkwaterplan', dat de aanwezigheid van schadelijke stoffen in de toekomst moet helpen beperken, wordt die verhoogde norm langer dan voorzien aangehouden. Dat heeft begrijpelijkerwijze geleid tot bezorgdheid bij bewoners in de regio.

Vanuit het KU Leuven One Health Instituut zetten we de mogelijke effecten van triazolen op een rij.

Mens en schimmel

Net zoals bacteriën resistent kunnen worden tegen antibiotica, kunnen ook schimmels resistentie ontwikkelen tegen azolen (waaronder triazolen). Chronische blootstelling aan triazolen in het milieu kan leiden tot selectiedruk, waardoor resistente schimmelstammen ontstaan en zich verspreiden. Uit een rapport van vijf Europese agentschappen blijkt bijvoorbeeld dat de link tussen azolengebruik in de landbouw en resistentie in Aspergillus "waarschijnlijk tot zeer waarschijnlijk" is. Aspergillus is een veelvoorkomende schimmel die ernstige longinfecties kan veroorzaken bij mensen met een verzwakt immuunsysteem.

De gevolgen voor de menselijke gezondheid zijn aanzienlijk, aangezien azolen een belangrijk wapen vormen tegen invasieve schimmelinfecties in ziekenhuizen. In België is momenteel ongeveer 10 procent van de Aspergillus die bij patiënten wordt vastgesteld resistent tegen azolen, een verdubbeling in ongeveer tien jaar tijd. Ook Candida auris vormt in ziekenhuizen een steeds grotere bedreiging voor kwetsbare patiënten. Deze gistachtige schimmel kan moeilijk te behandelen infecties veroorzaken en staat bekend om zijn hoge mate van resistentie tegen verschillende antischimmelmiddelen, waaronder azolen. Een zorgvuldig en terughoudend gebruik van azolen in verschillende sectoren blijft daarom essentieel om verdere resistentieontwikkeling te beperken.

Daarnaast zijn er mogelijk directe gezondheidseffecten van triazolen voor mens en dier. Langdurige blootstelling aan triazolen wordt in verband gebracht met onder meer kanker, schade aan het zenuwstelsel en immuunsysteem, en verstoring van de hormoonhuishouding. Het belangrijkste aandachtspunt daarbij is hun persistentie in het milieu. Bepaalde triazolen blijven langdurig aanwezig in bodem en water en kunnen zich ophopen in ecosystemen, waardoor de stoffen uiteindelijk ook in voeding kunnen terechtkomen.

Eenmaal in de bodem kunnen triazolen ook het bodemecosysteem beïnvloeden. Het bodemleven – bestaande uit een complexe gemeenschap van bacteriën, schimmels en andere micro-organismen – speelt een cruciale rol in landbouw en voedselproductie. Micro-organismen in de bodem zorgen ervoor dat planten nutriënten kunnen opnemen, wat zowel de groei als de voedingswaarde van gewassen ten goede komt. Een diverse en gezonde bodemgemeenschap kan bovendien bescherming bieden tegen ziekteverwekkers en draagt bij aan een betere waterretentie.

Niet onmiddellijk toxisch

Volgens minister Brouns blijft het West-Vlaamse drinkwater veilig. Ook het Departement Zorg gaf een gunstig advies om de normwaarden voor triazolen in drinkwater op te trekken naar 1 microgram per liter, onder de voorzorgswaarde van 4,5 microgram per liter. Er is dus geen direct risico voor de menselijke gezondheid verbonden aan consumptie van het drinkwater. Toch reikt de discussie verder dan dat, want zelfs bij lage concentraties die niet onmiddellijk toxisch zijn voor de mens, kunnen milieuniveaus van triazolen de ontwikkeling van resistente schimmels bevorderen.

> Er is geen direct risico verbonden aan consumptie van drinkwater. Toch kunnen lage concentraties triazolen in het milieu de resistentie van schimmels bevorderen

Daarnaast bieden de verhoogde normwaarden geen structurele oplossing voor de onderliggende problematiek. Het risico bestaat zelfs dat de urgentie voor meer fundamentele maatregelen erdoor vermindert. Dat is problematisch, omdat de gezondheids- en milieueffecten van triazolen vaak pas zichtbaar worden na langdurige blootstelling.

We pleiten er daarom voor dat het toekomstige drinkwaterbeleid de verwevenheid van de gezondheid van mens, dier en ecosystemen expliciet mee in rekening brengt. Dat betekent onder meer dat het gebruik van azolen in verschillende sectoren – landbouw, gezondheidszorg en industrie – beter op elkaar wordt afgestemd. Daarnaast is het belangrijk dat de milieumonitoring van deze stoffen systematisch wordt versterkt en dat meer wordt ingezet op maatregelen aan de bron, zoals alternatieve gewasbescherming en duurzaam bodembeheer. Alleen wanneer waterkwaliteit, landbouwpraktijken en volksgezondheid in samenhang worden bekeken, kunnen we bouwen aan een duurzaam en gezond leefmilieu.

Dr. Robbert Boudewijns (Leuven One Health), **dr. Catherine Decouttere** (Leuven One Health, Access-to-Medicines Research Centre), **prof. Jean-Marie Aerts** (Dier en Mens), **prof. Emmanuel André** (Laboratorium voor Klinische Microbiologie), **prof. Peter Hoet** (Omgeving en Gezondheid), **prof. Katrien Lagrou** (Laboratorium voor Klinische Microbiologie, Nationaal Referentiecentrum voor Mycosen), **prof. Ben Somers** (Bos, Natuur en Landschap), **prof. Hans Steenackers** (Microbiële en Plantengenetica), **prof. Nico Vandaele** (Access-to-Medicines Research Centre), **prof. Patrick Van Dijck** (Moleculaire Biotechnologie van Planten en Micro-organismen), **prof. Jan Verbakel** (Academisch Centrum voor Huisartsgeneeskunde) en **em. prof. Filip Volckaert** (Ecologie, Evolutie en Biodiversiteitsbehoud)